

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 134/04-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. júla 2004 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho a zo sudcov Jána Auxta a Juraja Horvátha prerokoval prijatú sťažnosť J. B., bytom S., zastúpeného advokátom Mgr. M. U., Z., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 197/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 197/98 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 197/98 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. J. B. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Zvolen povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Zvolen je povinný uhradiť J. B. trovy konania vo výške 9 332 Sk (slovom deväťtisícristotridsaťdva slovenských korún) do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu Mgr. M. U., Z.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. apríla 2004 doručená s'ťažnosť J. B. (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 197/98.

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 134/04–10 z 28. apríla 2004 prijal s'ťažnosť s'ťažovateľa podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie.

Predsedníčka okresného súdu JUDr. Z. B. vo svojom vyjadrení okrem iného uviedla, že:

«Žalobca pôvodne žaloval len Roľnícke družstvo Sliač, nepripojil k žalobe listinné dôkazy a to nájomnú zmluvu, hoci tvrdil, že žalovaný neoprávnene užíva jeho parcely č. KN 1652 a 1653 zapísané v LV č. 812 kat. úz. R. Až dňa 22. 2. 1999 žalobca doručil súdu vyjadrenie, v ktorom kvalifikoval žalobu aj po právnej stránke. Dňa 16. 11. 2000 doručil

súdu úpravu návrhu, v ktorej upresnil označenie žalovaného na Roľnícke družstvo Sliach v „likvidácii“. Aj keď vstup do likvidácie nastal 6. 9. 1999. V tomto podaní tiež označil 2. žalovaného M. L. Na adrese bydliska N. sa žalovaný nezdržiaval, bolo preto potrebné zisťovať jeho pobyt. Hoci bol žalobca vyzývaný na odstránenie väd podania, tieto odstránil až v podaní 15. 8. 2001 a súd uznesením z 16. 8. 2001 pripustil zmenu návrhu a pristúpenie M. L. do konania v II. rade.

Na dĺžku konania tak mali vplyv aj skutočnosti, že žalobca nepodal žalobu v súlade s § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1, 2 O. s. p. Právnu kvalifikáciu doručil súdu po výzve sudkyne 22. 2. 1999 a vady podania odstránil až 15. 8. 2001.

Nebolo možné doručiť žalobu a uznesenie z 16. 8. 2001 2 žalovanému, ktorý sa na adrese bydliska uvedenej v žalobe nezdržiaval. Nebol správne označený ani 1. žalovaný, ktorý 6. 9. 1999 vstúpil do likvidácie a úprava návrhu bola súdu doručená 16. 11. 2000.

Uznesením KS v B. Bystrici zo dňa 29. 4. 2002 bol vyhlásený konkurz na majetok 1. žalovaného žalobca zobrať žalobu voči nemu späť 29. 3. 2004.

Aj zo strany súdu došlo k určitým prieťahom v konaní, ktoré boli spôsobené tým, že vo veci koná už štvrtá sudkyňa. M. K. odišla do dôchodku. JUDr. K. bola dočasne pridelená na OS Veľký Krtíš. Zostalo po nich nevybavených viac ako 300 nevybavených vecí, ktoré museli prideliť medzi ostatných sudcov. Okresný súd vo Zvolene nebol personálne dostatočne obsadený od r. 2001, preto nebolo možné inou organizáciou práce tento stav zmeniť pri vysokom nápade vecí.

Žalobca namieta, že súd vo veci nekonal od 22. 2. 1999, súd nemohol vo veci konať, lebo bolo potrebné jeho vyjadrenie doručiť 1. žalovanému – jeho právny zástupca JUDr. V. M. ukončil zmluvu o poskytovaní právnej pomoci. Taktiež bolo potrebné doručiť upresnený návrh z 16. 11. 2000 v ktorom žalobca upresnil označenie 1. žalovaného a navrhol vstup II. žalovaného M. L.

Uznesenie ktorým súd pripustí pristúpenie 2. žalovaného do konania a zmenu návrhu nadobudlo právoplatnosť až 19. 11. 2003. Sťažnosť žalobcu považujem len za čiastočne odôvodnenú.»

Prílohou podania predsedníčky okresného súdu bolo i podanie označené ako „Pracovné úkony vo veci č. k. 10 C 197/98 Okresného súdu vo Zvolene“, z ktorého vyplýva, že:

- „- Dňa 22. 6. 1998 bola doručená na súd žaloba. Vec bola pridelená sudkyňi M. K.
- Dňa 25. 6. 1998 vyzvala sudkyňa žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku 8.208,- Sk.
- Prípisom z 18. 9. 1998 vyzvala žalovaného, aby sa v lehote 15 dní k žalobe vyjadril a označil dôkazy, ktoré žiada vykonať. Prípis prevzal 22. 9. 1998.
- Dňa 6. 11. 1998 vyzvala sudkyňa zástupcu žalobcu, aby predložil nájomnú zmluvu a výpoveď z nájmu. Výzvu prevzal zástupca žalobcu 10. 11. 1998. Dňa 19. 11. 1998 doručil súdu list ktorým vypovedal Zmluvu o nájme č. 120/2 a uviedol, že nájomnú zmluvu predložiť nemôže, lebo ju nemá.
- Sudkyňa určila termín pojednávania na 17. 1. 1999.
- Dňa 16. 12. 1998 doručil súdu vyjadrenie zástupca žalovaného. Opis jeho vyjadrenia úpravou z 21. 12. 1998 dala sudkyňa doručiť zástupcovi žalobcu s tým, aby sa k nemu vyjadril do 3. 1. 1998. Vyjadrenie doručené nebolo.
- Na pojednávanie 7. 1. 1999 sa nedostavil žalovaný. Pojednávanie bolo odročené na 4. 2. 1999 súčasne sudkyňa vyžiadala spis č. 98/007733 z OÚ Zvolen a uložila žalovanému povinnosť predložiť doklady o tom, ktorú časť parciel si prenajal a zmluvy o nájme.
- Prípisom z 12. 1. 1999 vyzvala zástupcu žalobcu na predloženie dokladov podľa uznesenia z pojednávania.
- Pojednávanie dňa 4. 2. 1999 bolo odročené na neurčito. Sudkyňa uložila obidvom účastníkom vypracovať presne písomnú kvalifikáciu svojho uplatneného návrhu v lehote 15 dní.
- Dňa 22. 8. 2000 vyžiadala sudkyňa výpis z Obchodného registra pri OS B. Bystrica na žalovaného.
- Vyjadrenie žalobcu prípisom z 11. 9. 2000 dala sudkyňa doručiť likvidátorovi žalovaného.
- Dňa 11. 12. 2000 dala sudkyňa doručiť úpravu návrhu zo strany žalobcu zo dňa 16. 11. 2000 likvidátorovi a M. L. (II. žalovanému).

- *Dňa 27. 12. 2000 dala sudkyňa doručiť vyjadrenie žalovaného žalobcovi.*
- *Výzvou zo dňa 26. 2. 2001 vyzvala sudkyňa zástupcu žalobcu, aby súdu oznámil kde II. žalovaný M. Lacko býva, lebo z adresy uvedenej v návrhu sa odsťahoval.*
- *Dňa 21. 3. 2001 vec predložila sudkyňa M. K. na pridelenie inému sudcovi, vzhľadom k tomu, že odchádza do dôchodku.*
- *Opatrením predsedníčky súdu zo dňa 7. 6. 2001 bola vec podľa § 2 ods. 2 Vyhl. č 66/1992 pridelená sudkyňi JUDr. D. M.*
- *Sudkyňa úpravou z 31. 7. 2001 vyžiadala z Registra pobytu obyvateľov SR B. Bystrica adresu 2. žalovaného.*
- *Dňa 9. 8. 2001 vyzvala zástupcu žalobcu na odstránenie väd podania podľa § 42 ods. 3 O. s. p. lebo nie je zrejme v akej výške sa žalobca domáha náhrady voči 2. žalovanému.*
- *Dňa 16. 8. 2001 požiadala Poštu Necpaly o zistenie, či 2. žalovaný zanechal inú adresu na doručovanie zásielok a či žijú jeho príbuzní. Súčasne požiadala OO PZ Martin o doručenie uznesenia o návrhu 2. žalovanému.*
- *Dňa 19. 9. 2001 urobila dotaz na MÚ Sliač, či je na Sliači prihlásený žalovaný na pobyt.*
- *Dňa 27. 9. 2001 dala doručiť zásielky na adresu posledného pobytu 2. žalovaného do Smoleníc.*
- *Dňa 7. 1. 2002 dala sudkyňa vec predložiť JUDr. K.*
- *Opatrením predsedníčky súdu z 8. 1. 2002 bola vec podľa § 2 ods. 2 Vyhl. č. 66/1992 Zb. pridelená sudkyňi JUDr. M. K., ktorej boli pridelené všetky nerozhodnuté veci po sudkyňi M. K.*
- *Sudkyňa prípisom z 21. 1. 2002 požiadala OO PZ Trnava o vykonanie pátrania po pobyte 2. žalovaného. Ten istý dotaz urobila aj na OO PZ Zvolen.*
- *Dňa 10. 7. 2003 sudkyňa dala doručiť návrh spolu s uznesením 2. žalovanému na adresu trvalého bydliska a vyzvala práv. zástupcu žalobcu, aby predložil listinný dôkaz o vlastníctve parc. č. 1324 a vyzvala ho aby sa vyjadril, či žalobca na žalobe trvá. Súčasne vyžiadala správy o bydlisku žalovaného z Registra pobytu obyvateľov SR.*

- *Úpravou z 11. 9. 2003 dala doručiť súdna tajomníčka listiny 2. žalovanému, zásielka sa vrátila s tým, že je dlhodobo odsťahovaný.*
- *Dňa 9. 10. 2003 sa pokúsila súdna tajomníčka zistiť pobyt 2. žalovaného, urobila dotazy na CEPO, OO PZ, Centrálnu evidenciu väzňov, MÚ, OÚ – odbor živnostenský. Na základe oznámenia OO PZ Pribovce boli zásielky doručené 2. žalovanému na adresu B. p. S. S. Zásielku prevzala splnomocnená zástupkyňa dňa 19. 11. 2003.*
- *Dňa 27. 11. 2003 oznámila sudkyňa zást. žalobcu, že v zmysle § 14 ods. 1 písm. d) Zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní došlo k prerušeniu konania, nakoľko na majetok 1. žalovaného Roľnícke družstvo Sliač bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici číslo 36–24 K 400/01 zo dňa 29. 4. 2002.*
- *Dňa 31. 12. 2003 spis predložila sudkyňa JUDr. K. s tým, že uznesením Súdnej rady SR bola dočasne pridelená na výkon funkcie na OS Veľký Krtíš od 1. 1. – 31. 12. 2004.*
- *Opatrením predsedníčky súdu bol dňa 5. 2. 2004 spis pridelený sudkyňi JUDr. J. K.*
- *Sudkyňa vyzvala správkyňu konkurznej podstaty JUDr. J. S. dňa 13. 2. 2004, aby oznámila či súhlasí s tým, aby sa v konaní pokračovalo. Správkyňa súdu 23. 2. 2004 oznámila, že nesúhlasí s pokračovaním v konaní.*
- *Dňa 29. 3. 2004 zobrať žalobca žalobu späť voči Roľníckemu družstvu Sliač v celom rozsahu a žiadal aby súd pokračoval v konaní voči 2. žalovanému M. L.*
- *Uznesením zo dňa 26. 4. 2004 súd konanie zastavil voči 1. žalovanému.“*

Obdobné procesné úkony, ktoré označila predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení, zistil aj ústavný súd z obsahu spisu okresného súdu.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 197/98 dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľ sa podanou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 15/03, II. ÚS 66/03), v súlade s ktorou možno za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu sťažovateľa v konkrétnom posudzovanom prípade považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci alebo k odstráneniu jeho právnej neistoty zákonom dovoleným spôsobom. K vytvoreniu právnej istoty preto dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu.

Pri posudzovaní otázky, či v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 10 C 197/98 došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka konania (2) a postup samotného súdu (3).

Pri vyhodnotení doterajšieho konania okresného súdu vo veci sp. zn. 10 C 197/98 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania pred okresným súdom je nárok na zaplatenie istiny a ochrana vlastníckeho práva podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade ide o bežnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov, podklad pre rozhodnutie tvorí súdnou praxou ustálená a používaná právna úprava. Výklad a používanie tejto právnej úpravy sú stabilizované a na tento spor sa vzťahuje dostatok judikatúry všeobecných súdov. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla: „Po právnej a skutkovej stránke nehodnotím spor ako zložitý.“

2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred označeným porušovateľom práva došlo k zbytočným priet'ahom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

V danom prípade ide o vec, v ktorej je každý účastník povinný postupovať podľa § 6 a § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) a vyvíjať všetko úsilie na súčinnosť so súdom tak, aby súd mohol o uplatnenej ochrane rozhodnúť v súlade so zákonom.

Je pravdou, že sťažovateľ pri podaní návrhu na začatie konania nezaplatil súdny poplatok, čím si nesplnil poplatkovú povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), ktorá mu vznikla v zmysle citovaného ustanovenia podaním žaloby, ale táto skutočnosť nemala vplyv na predĺženie tohto konania, pretože súdny poplatok bol už zaplatený po výzve okresného súdu 27. júla 1998.

Podstatný vplyv na celkovú dĺžku konania mala tá skutočnosť, že žaloba bola podaná bez náležitostí uvedených v § 79 OSP platného do 31. augusta 2003, neobsahovala potrebné listinné dôkazy (nájomná zmluva a výpoveď z nájmu) a okresný súd okrem výzvy na zaplataenie súdneho poplatku (25. júna 1998) musel sťažovateľa 6. novembra 1999 vyzvať aj na predloženie príloh a pre nedostatočné právne zdôvodnenie žaloby musel odročiť pojednávanie zo 4. februára 1999. Zdôvodnenie žaloby sťažovateľ doručil okresnému súdu 22. februára 1999. Ďalej právny zástupca sťažovateľa 16. novembra 2000 doručil súdu „*Úpravu návrhu*“, ktorou opravil označenie žalovaného «*Rolnícke družstvo Sliach „v likvidácii“*», hoci žalovaný vstúpil do likvidácie už 6. septembra 1999, a týmto podaním rozšíril žalobu i o žalovaného v druhom rade bez toho, aby presne určil petit vo vzťahu k tomuto žalovanému. Akého návrhu sa domáha od žalovaného v druhom rade, sťažovateľ oznámil až 15. augusta 2001 na základe výzvy okresného súdu.

Vychádzajúc zo svojej ustálenej judikatúry (napr. IV. ÚS 22/03) ústavný súd pripomína, že v sporovom konaní, akým je aj posudzované konanie, nesie procesnú zodpovednosť za riadne uvedenie návrhu na rozhodnutie vo veci samej, postup vo veci samej, predkladanie dôkazov a iných úkonov potrebných na dosiahnutie účelu takeého konania vo výraznej miere účastník (§ 6, § 120 ods. 1 a iné OSP). V prípade, že sa v dôsledku týchto nedostatkov neúmerne predĺži konanie, účastník konania, v tomto prípade sťažovateľ, musí počítat' s tým, že to v každom prípade pôjde na jeho ťarchu.

Tieto skutočnosti ústavný súd vyhodnotil tak, že aj samotný sťažovateľ sa svojim konaním výrazne podieľal na zbytočných priet'ahoch v konaní pred okresným súdom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 197/98. V činnosti okresného súdu sa zbytočné priet'ahy vyskytli v období od 4. februára 1999, keď odročil pojednávanie na neurčito, do 11. decembra 2000, keď okresný súd dal doručiť podanie sťažovateľa zo 16. novembra 2000 žalovaným. V období medzi týmito úkonmi okresný súd iba vyžiadal výpis z obchodného registra (28. augusta 2000). I keď okresný súd v inom období vo veci vykonával jednotlivé procesné úkony a dvakrát vo veci aj pojednával, jeho postup bol málo efektívny a minul sa svojmu účinku. Výsledkom jeho neefektívneho postupu je aj zisťovanie pobytu žalovaného v druhom rade v období od februára 2001 do októbra 2003 (opakované výzvy adresované „CEPO“, polícii a pod.).

Zbytočné priet'ahy v konaní vznikli aj tým, že i keď okresný súd sledoval v spore, aby boli splnené všetky náležitosti žaloby, jeho úkony nesmerovali k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa. Keďže žaloba sťažovateľa nemala náležitosti podľa citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, nemal vo veci pojednávať, ale mal sťažovateľa vyzvať na odstránenie jej nedostatkov a využiť iné zákonné procesné prostriedky, ktoré mali podľa názoru ústavného súdu prednosť pred určením termínu pojednávania. Ústavný súd konštatuje, že i keď okresný súd vo veci dvakrát pojednával, nebol vykonaný žiadny dôkazný prostriedok a vec napriek tomu, že konanie v nej trvá viac ako 6 rokov, nie je pripravená na rozhodnutie.

Vychádzajúc zo samotnej dĺžky konania a jeho doterajšieho priebehu ústavný súd je toho názoru, že postupom okresného súdu v predmetnej veci došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Obranu okresného súdu spočívajúcu vo veľkom počte nevybavených vecí, nedostatočnom personálnom obsadení a zmene sudcov okresného súdu v tomto smere neakceptoval.

V súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd platí, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, nezbujuje štát zodpovednosti za zbytočné prietahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Námietka pretrvávajúceho vysokého nápadu vecí a v tejto súvislosti nedostatok sudcov pri vybavovaní agendy nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Tieto okolnosti ústavný súd nezohľadňuje v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prietáhov.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 197/98 konal bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie“.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 100 000 Sk. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že „*Mám za to, že Okresný súd vo Zvolene svojím konaním poškodil moje právo zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy*“.

Hoci ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom súdnom konaní konal bez zbytočných priet'ahov, je toho názoru, že porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci. Vzhľadom na zistenú dobu nečinnosti a neefektívnej činnosti považoval za potrebné rozhodnúť aj o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia. Zohľadňujúc tiež konkrétne okolnosti prípadu a to, že sťažovateľ sa podieľal na zbytočných priet'ahoch súdneho konania, ústavný súd rozhodol, že primerané finančné zadost'učinenie vo výške 30 000 Sk, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu, je primeranou satisfakciou spojenou s porušením základného práva sťažovateľa.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom Mgr. M. U.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 9 332 Sk (slovom deväťtisícristotridsaťdva slovenských korún) z dôvodu trov jeho právneho zastúpenia. Ústavný súd priznal právnemu zástupcovi úhradu za dva úkony právnej služby (prípravu a prevzatie vecí, písomné vyhotovenie sťažnosti),

každý v hodnote 4 530 Sk (základom bola nominálna mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2003 vo výške 13 602 Sk), podľa § 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 ods. 1 písm. a) a c) a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Ďalej ústavný súd priznal právnemu zástupcovi sťažovateľa aj dvakrát náhradu režijného paušálu za každý úkon po 136 Sk v zmysle § 19 citovanej vyhlášky.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2004